

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 25/2020
27.05.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Јасминске Станојевић, председника већа, Споменке Зарић и Бисерке Живановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Петар Јовчић, адвокат из ..., против туженог ЈП „Дирекција за развој и изградњу града Враћа“, Враће – у ликвидацији, кога заступа Градско правобранилаштво у Врању, ради исплате потраживања из радног односа, одлучујући о сукобу стварне надлежности између Основног суда у Врању и Привредног суда у Лесковцу, у седници одржаној 27.05.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За суђење у овој парници, **СТВАРНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Основни суд у Врању.

Образложење

Решењем П1 бр. 2075/16 од 26.04.2018. године, Основни суд у Врању се огласио стварно ненадлежним за одлучивање у овој парници, са налогом да се списи, по правоснажности решења, доставе Привредном суду у Лесковцу, као стварно и месно надлежном суду.

Привредни суд у Лесковцу није прихватио стварну надлежност и списе је, уз акт П бр. 580/18 од 14.01.2020. године, доставио Врховном касационом суду ради решавања сукоба стварне надлежности.

Решавајући настали сукоб стварне надлежности, на основу члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 116/08, ... 87/18) и члана 22. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14 и 87/18), Врховни касациони суд је нашао да је за поступање у овом предмету стварно надлежан Основни суд у Врању.

Одредбом члана 25. став 1. тачка 4. Закона о уређењу судова прописано је да привредни суд у првом степену суди, између осталог, у споровима поводом реорганизације, као и судске и добровољне ликвидације и стечаја, осим спорова за утврђење постојања заснивања и престанка радног односа који су покренути пре отварања стечаја. Применом члана 22. став 2. Закона о уређењу судова,

основни суд у првом степену суди у грађанскоправним споровима, ако за поједине од њих није надлежан други суд и води извршне и ванпарничне поступке за које није надлежан неки други суд.

У конкретном случају ради се о спору између тужиоца физичког лица и туженог правног лица у ликвидацији, ради накнаде штете, који спор није настао у вези са поступком ликвидације, нити се тужбом оспорава одлука о ликвидацији, односно неправилности у вези са поступком ликвидације. Наиме, реч је о грађанско-правном спору где је тужилац физичко лице, а тужени предузеће које је у статусу ликвидације, што нема правног значаја за промену надлежности поступајућег Основног суда у Врању и заснивања надлежности Привредног суда у Лесковцу, будући да спор није настао у вези са поступком ликвидације, већ предмет тужбеног захтева у овој правној ствари представља накнада штете (због оштећења на оградном зиду и улазној капији тужиоца) за који је, применом члана 22. став 2. Закона о уређењу судова, надлежан да суди основни суд у првом степену, што значи да је за суђење у конкретној правној ствари стварно надлежан Основни суд у Врању.

На основу изнетог, применом члана 22. став 2. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић